

ПЕТЪР БОЖКОВ ПЕТРОВ
АДВОКАТ
София, бул. И. СТАЛИН № 19

Гр. София, 8 април 1948 год.

Уважаеми Господин Минев,

С най-радостно чувство прочетох Вашето писмо. Интересът, който проявавате към делото на моя покойен другар и съученик - Никола Йонков Вапцаров, е напълно оправдан и бих искал да Ви сътрудничам делово. Личността на поета и човека Вапцаров неочаквано блесна на небосвода на нашия културен и обществено-политически живот, като тавайки революционно знаме на една след революционна епоха, ако бихме могли да наречем така епохата, която преливаща под нашите погледи и на която вие сме малки творци.

Бестествено, при проучването живота на Вапцаров, от голямо значение, ще бъде да установите трайни връзки с неговите другари от Морското машинно училище/така се наричаше училището през втората половина от нашето следване, а при постъпването се наричаше само Машинно училище/, които знаят много и биха могли да Ви бъдат полезни сътрудници, при изпълнението на благородната задача-обект на литературно-изследвателската Ви дейност.

Р процеса на Вашето творчество те изпъкват във множество съзнание много спомени, които биха Ви дали богат материал за написването биографията на Вапцаров. Знам, че при нашата действителност, човечина биха останали до край полезни на подетото дело, но все пак смята, че усилията Ви ще бъдат възнаградени с добър резултат.

Колокото за себе си, мога да кажа, че имам желание да имам принос за оформяването на пълната характеристика на моя покойен другар. Запознахме се през 1926 година в гр. Варна - по време на конкурсния изпит, като кандидати да постъпим в Машинното училище. **Бяхме** в едни **випуск** на училището, а именно 26. **Бяхме** в една паралелка. **Бяхме** сме общи акции. **Бяхме** заедно във възмъжителното дружество. **Бяхме** били библиотекар на училището и той издаваше много често при мен да четем заедно, пишехме по никаква заедно. **Бях** също имам поетически опити. **Бяхме** сме приятни и неприятни случаи. Практическата ни работа беше обща, в продължение на една година. В това отношение **бяхме** спазили, които заслужават внимание, очертавайки неговия характер като юнуша, наближаваш пълнолетието си.

Тия бъза да подчертая, че през време на практиката/така именувахме периода практическото обучение, което прекарахме през последните три години на следването в Морското машинно училище/, ние сме били разделени по язик, искажено на идиома, като все пак сме поддържали връзка помежду си. Намирам, че те бъде от по-голям интерес, при оточняването характера и пъвоначалното творчество на Вапцаров, да се надържат в неговия всестранен живот, през последните три години от следването му в училището. Тогава той отхърли никак от принципите, които го ръководеха и пристигнали, които му даваха възможност да излезе в самия живот и се приближи до човека с слабостите. Например: Когато постъпих в училището, той беше възмъжител, а после стана страстен ищущ и си поправяше. **Бях** постъпването беше затворен, избегващ комплименти, беше изислен и настроен письмистично, а по-късно, стана по-общителен, по-преприятически и започна да взема активно участие в обществени начинания. Когато престъпихме прага на Машинното училище, той хайде с психологическа подготовка, която и нозина ученици имаха.